

af Landkreditforeningernes Sikkerhed, og gjorde opmærksom paa, at flere af Landkreditforeningerne ikke vilde være i Stand til at give yderligere Henstand med Terminsydelser, medmindre der *stilledes Midler til Raadighed* i samme Omfang, hvori Henstand blev ydet, og saaledes, at Tilbagebetaling af den ydede Forstrækning først skulde ske, efterhaanden som Pengene indgik fra Debitorerne. Kreditforeningerne ansaa det ogsaa for uheldigt at stille i Udsigt, at der eventuelt kunde gives Henstand med Terminsydelser, som først forfaldt i Juni Termin 1937.

I denne sidste Betragtning var hele Udvalget enigt, og efter Forhandling med Udvalget stillede Justitsministeren derfor Ændringsforslag om i § 1 at *erstatte Juni Termin 1937 med Juni Termin 1936* og at rykke det seneste Tidspunkt for Afviklingens Paabegyndelse frem til Juni Termin 1938. Ændringsforslaget var formelt tiltraadt af et Flertal, bestaaende af Regeringspartierne og Venstre, og det vedtoges enstemmigt med 87 Stemmer (25 undlod at stemme).

To *Mindretal*, Venstre og Konservative, beklagede, at Regeringen havde afvist at stille Statsmidler til Kreditforeningernes Raadighed, hvorved disse blev sat i Stand til at finansiere Henstandsytelsen. Efter *Venstres* Opfattelse vilde Loven som Følge deraf ikke komme til at virke, som Partiet ønskede det, da Kreditforeningernes Likviditet næppe vilde tillade at yde Henstand i nogen videre Udstrækning, og Venstre vilde derfor undlade at stemme. *Det konservative Folkeparti* udtalte, at Loven under disse Omstændigheder ikke vilde faa nævneværdig Betydning, men kun bidrage til at skabe uberettigede Forventninger hos en Række Debitorer, hvis Krav Kreditforeningerne af rent likviditetsmæssige Grunde maatte afslaa; Partiet kunde derfor ikke tiltræde Lovforslaget.

Det frie Folkeparti stillede til 2. Behandling et omfattende Ændringsforslag. Dette gik for det første ud paa at aabne Panthaverne Adgang til at yde Henstand med Terminsydelserne for to af Terminerne 11. Juni 1936, 11. December 1936 og 11. Juni 1937 og at forlænge Afdragstiden for Henstandsytelsen til højst 20 Terminer. Men dernæst foresloges indsat en Række Paragraffer i væsentlig principiel Overensstemmelse med og delvis enslydende med §§ 3, 7, 8, 12, 13 og 15 i Henstandsloven af 11. Marts 1933. Hvis en Prioritetshaver afslog at give Henstand, skulde der saaledes af særlige *Amtsudvalg* kunne bevilges Skyldneren Henstand med Renter og Afdrag for 2 Terminer fra og med Juni Termin 1936 indtil December Termin 1937, og Bestemmelserne om Skyldnerens Henvendelse til Amtsudvalget, om